

HELENA
ZDEŇKOVÁ

CHOV JAPONSKÝCH KŘEPELEK

CHOV JAPONSKÝCH KŘEPELEK

Helena Zdeňková

OBSAH

ÚVOD	4
KŘEPELKA JAPONSKÁ	5
DRUHY KŘEPELEK DLE UŽITKOVOSTI:	6
EKONOMIKA CHOVU	10
KŘEPELČÍ VEJCE	15
PROČ CHOvat KŘEPELKY?	19
CHOVNÁ ZAŘÍZENÍ	21
UMÍSTĚNÍ KLECE	29
KŘEPELČÍ FARMY	31
KRMENÍ KŘEPELEK	32
NEMOCI KŘEPELEK	38
LÍHNUTÍ A ODCHOV	42
LÍHNUTÍ	45
PROBLÉMY PŘI LÍHNUTÍ KŘEPELEK	48
PORÁŽKA A JATEČNÍ ÚPRAVA	54
RECEPTY	56
NAKLÁDANÁ VEJCE V PIKANTNÍM NÁLEVU	56
SALÁT S KŘEPELČÍM VEJCEM	57
RAJČATOVÝ SALÁT S KŘEPELČÍMI VEJCI	58
KŘEPELKY NA GRILU	58
NADÍVANÉ KŘEPELKY	59
PEČENÁ KŘEPELKA	60
PEČENÁ KŘEPELKA S ČERVENÝM ZELÍM	61
FOTOPŘÍLOHA	62
ZÁVĚR	71

ÚVOD

Tato kniha, která se vám právě dostala do ruky, slouží jako chovatelská příručka pro chov japonských křepelek.

Je to průvodce všemi fázemi chovu od vylíhnutí až po porážku.

Chovem křepelek se zabývám již poměrně dlouho, a proto se chci s vámi o své vlastní zkušenosti podělit. Přesto jsem zastánce názoru, že i když někdo dělá něco dlouho, neznamená to, že to dělá dobře.

Vzhledem k tomu, že se mi podařilo úspěšně odchovat tisíce křepelek, věřím, že mé rady budou pro vás užitečné.

V knize najdete souhrn všech mých zkušeností s chovem křepelek a návod jak nejlépe a efektivně křepelky chovat.

Chtěla bych vám předat své znalosti a zkušenosti, tak abyste věděli, na co si dát pozor při chovu a čeho se vyvarovat při odchovu.

Úspěšný chov vám přinese mnoho křepelčích vajec a radost z chovu japonských křepelek.

Křepelka japonská

(*Coturnix japonica*)

Z hlediska zoologické taxonomie je křepelka řazena:

- třída ptáci (*Aves*)
- řád hrabavých (*Galliformes*)
- podřád kurů (*Galli*)
- čeleď bažantovití (*Phasianidae*)
- podčeleď koroptve (*Perdix*)
- rod křepelka (*Coturnix*)

Domovem křepelk je východní Asie.

Vyhledávají nejčastěji křovinatá a hustě porostlá území, která je chrání před predátory. Některé druhy žijí na okraji džungle, naopak jiné dávají přednost oblastem vysoko v horách nebo dokonce okrajům pouští.

První zmínky o chovu japonských křepelk jsou z 14. století z Japonska. Díky tomu zřejmě získali název křepelka japonská.

Křepelky se chovaly jako okrasní ptáci, dalším důvodem byl krásný zpěv kohoutků.

Až počátkem 20. století se v Japonsku chov japonských křepelk vyšlechtit také na produkci vajec.

Masné plemeno, určené na produkci masa, bylo o něco později vyšlechtěno v USA.

Druhy křepelk dle užitkovosti:

a) Nosné japonské křepelky

- snáší průměrně 320 vajec za rok o hmotnosti cca 13 g, snáška začíná ve věku pěti týdnů.

- kohoutek v dospělosti váží 220 g, slepička 260 g.

b) Masné japonské křepelky

- snáší průměrně 250 vajec za rok o hmotnosti cca 16 g, snáška začíná ve věku šesti týdnů

- kohoutek v dospělosti váží 300 g, slepička 370g.

Křepelka je velice plachá a při jakémkoliv vyrušení dokáže odrazem z místa uletět i několik metrů jak do dálky, tak i do výšky. Bez problému vyletí až 2 metry vysoko.

Jsou to velice křehká zvířata a při manipulaci s nimi je potřeba být velice opatrní.

K odchytu je nejlepší použít tzv. „chytáčku“ – jakýsi podběrák ušitý z látky s rukojetí pro lepší a větší dosah. Takovou chytáčku používám ve svém chovu a mohu říci, že bývá dost často k nezaplacení. Křepelky jsou velice rychlé a mrštné a tato chytáčka mi

velmi pomáhá při jejich lovu.

Chytání ve volném prostoru je opravdu náročné. Pokud se jim podaří dostat se na volnou plochu jako je zahrada či větší louka je prakticky nemožné ji chytit.

Můžeme je též chytat do ruky, kdy jednou rukou přidržujeme nožky a druhou rukou opatrně přidržujeme křídla, tak aby nemohla opětovně vzlétnout.

Křepelky se dokážou rychle vysmeknout a získat zpět svou svobodu.

Pozor, u křepelk je vyvinuto tzv. úlekové pelichání, což znamená, že pokud křepelku chytíme za peří, tak peří nám zůstane v ruce a křepelka je opět volná.

Jsou to drobní, a přesto trochu zavalitější ptáci s malou drobnou hlavou. Dosahují velikosti cca 20 centimetrů. Jejich zbarvení je nevýrazné a ve volné přírodě je chrání před útokem predátorů.

Slepička i kohoutek jsou na první pohled stejně zbarvení. Rozdíl je pouze ve zbarvení prsou. Pokud se na křepelku podíváte zepředu, poznáte slepičku a kohoutka na první pohled. Slepička má prsa kropenatá, kohoutek má prsa jednobarevná.

Kuřátka křepelk japonských přírodních se vylíhnou všechna stejná – pruhovaná. Jsou velice roztomilé a velice rychlé. Při zvednutí víka od líhně se připravte na rychlý sběr kuřátek, která prchají na všechny strany. Je až neuvěřitelné, že pár hodin po vylíhnutí jsou tak čilá.

Kuřata křepelk jsou zhruba do 3 týdnů všechna podobná slepičkám – mají kropenatá prsa. Neznamená to ovšem, že se vám

podářilo vylíhnout samé slepičky.

Pohlaví křepelky můžete s jistotou určit až po čtvrtém týdnu stáří, kdy křepelky přepeří, tedy vymění své „dětské“ peří za peří dospělých ptáků.

Pokud si chcete zařadit křepelky do chovu, je lépe počkat do stáří šest a více týdnů. Více najdete v kapitole o chovu křepelky a sestavení chovného hejna.

Japonské křepelky jsou velice vděčným a nenáročným druhem drůbeže. Jejich chov není náročný. Díky tomu si získává stále více příznivců nejen u dlouholetých chovatelů drůbeže, ale i úplných začátečníků.

Chovat je mohou i děti. Budují si tím určitou zodpovědnost a lásku ke zvířatům. Odměnou jsou pro ně čerstvá vajíčka z vlastního chovu.

Křepelky se dělí na dva základní typy – masné a nosné.

Oba druhy snáší velice mnoho vajec a jsou tedy výborné nosnice.

Masný druh navíc přináší užitek v podobě většího podílu masa, než má nosný druh.

Křepelka japonská se nejčastěji chová v přírodním zbarvení, ale již vzniklo mnoho barevných rázů, např. mahagonový, zlatý, plavý a jiné nově vznikající barevné rázy.

Křepelky různých barevných rázů se mohou mezi sebou i nadále křížit.

Další skupinou jsou masné křepelky bílé, říká se jim anglické bílé. Jsou podstatně větší než japonské nosné, snáší větší vejce a mají větší

podíl masa.

Nevýhodou těchto bílých křepelek je rozpoznání pohlaví. Kohoutci i slepičky jsou bílé.

Pohlaví lze s jistotou určit až v 8 týdnu života, kdy jsou již dospělé.

Kohoutka poznáte tak, že se při mírném stlačení kloaky objeví bílá pěna. Vypadá to jako pěna na holení. Tato pěna je sperma.

Pokud se pěna neobjeví, jedná se o slepičku.

U starších slepiček je možno též velice jemným pohmatem cítit vejce.

EKONOMIKA CHOVU

Mnoho lidí se mě ptá, zda se vyplatí chovat křepelky.

Odpovídám, že jednoznačně **ANO**.

Jednou z nesporných výhod je neustálý přísun vajec a po vynesení křepelk také chutný oběd.

Další variantou je prodávat vajíčka známým, sousedům či kolegům v práci. Podívejme se na to řečí čísel.

Příklad:

Pořídím si 20 křepelk.

Pořizovací cena křepelk 1.000,- Kč

Investice do chovné klece 1.000,-Kč

Samovýroba 500,-Kč – nevyužívaná králíkárna - zdarma

Krmení pytel 25 kg 350,-Kč

Náklady na pořízení celkem 2.000,- Kč (samovýroba 1.500,- Kč vč. křepelk)

Měsíční náklady na krmení 350,-Kč

Výnos, tedy snáška křepelk:

1 ks křepelky cca 25 vajíček za měsíc, 20 ks, tedy 500 vajíček za měsíc

Prodejní cena 2,- Kč

Výnos celkem 1000,-Kč